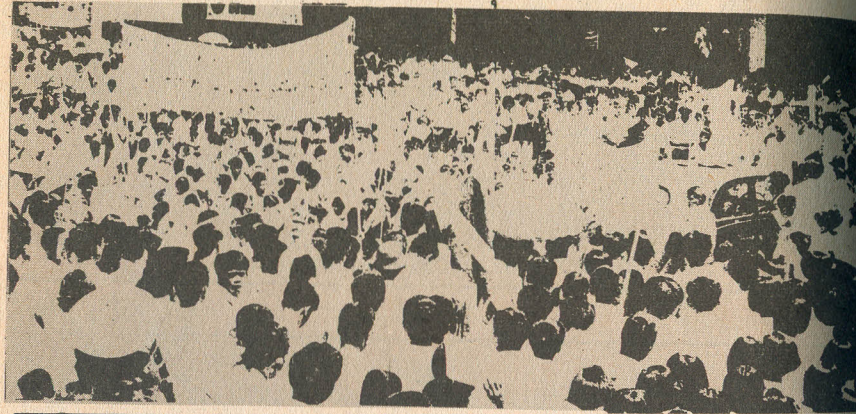

ยะลา

จากเหตุการณ์ที่มีการประท้วงการจับกุมผู้เรียกร้องรัฐธรรมนูญ ตลอดจนการเรียกร้องรัฐธรรมนูญจนถึงขั้นนองเลือดที่ผ่านมาแล้วนั้น นักเรียน นักศึกษาและประชาชนในจังหวัดยะลาได้ติดตามเหตุการณ์อยู่ตลอดเวลาและวันที่ ๑๓ ตุลาคม นักเรียน นักศึกษาได้รวมตัวกันขึ้น คืบวันที่ ๑๔ ตุลาคม ได้เปิดอภิปรายกันที่หอประชุมวิทยาลัยครูยะลา วันที่ ๑๕ ตุลาคม เดินขบวนประท้วงรัฐบาลโดยมีนักเรียน นักศึกษาโรงเรียนต่าง ๆ ร่วมผืนกกำลัง เช่น ร.ร. คณะราษฎรบำรุง, ร.ร. เทคนิคยะลา, วิทยาลัยครูยะลา และประชาชน โดยได้รับความร่วมมือช่วยเหลือจากทุกฝ่ายเป็นอย่างดี เวลา ๑๑.๓๐ น. นักเรียน นักศึกษาและประชาชน ได้พากันไปบริจาคโลหิตที่หอประชุมจังหวัดยะลา

นราธิวาส

จากเหตุการณ์ที่มีการประท้วงการจับกุมผู้เรียกร้องรัฐธรรมนูญ และเรียกร้องรัฐธรรมนูญ จนถึงขั้นนองเลือดนั้น บรรดานักเรียน นิสิต นักศึกษาและประชาชนไม่มีการเคลื่อนไหวมากนักแต่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นดังกล่าวได้รับความสนใจจากประชาชนทั่วไปเป็นอันมาก โดยติดตามข่าวจากสถานีวิทยุและโทรทัศน์ทกระยะ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ตามโรงเรียนต่าง ๆ ได้เปิดวิทยุให้นักเรียนได้รับฟังโดยทั่วกัน

ศูนย์กลางนักเรียนจังหวัดนราธิวาสอันประกอบด้วยนักเรียนโรงเรียนต่าง ๆ เช่น ร.ร. การช่างนราธิวาสได้จัดนักเรียนกลุ่มหนึ่งออกมารับบริจาคเงินตามโรงเรียน สถานที่ราชการ และร้านค้าต่าง ๆ ทั้งในจังหวัดและในอำเภอต่าง ๆ ได้จำนวนหนึ่ง และได้จัดส่งเงินจำนวนนั้นมายังศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทยแล้ว และมีการไว้อาลัยแต่ วีรชนด้วย

ด้วยเหตุอันใด

๑ ๑ ๑ ๑

ทีวี หมิ่นนิกร

บอกกล่าว

ฝ่ายจัดทำวารสารของ อ.ม.ธ. ขอให้ผมอธิบายถึงเหตุผลที่เข้าร่วมขบวนการเรียกร้องรัฐธรรมนูญ เมื่อรับปากไปตามความเคยชินที่เป็นแฟนกันแล้ว ก็ให้รู้สึกอึดอัดใจอยู่มีไม่น้อย เพราะเป็นการสาธยายเกี่ยวกับตัวเอง เขียนคืออาจหาว่าขี้คุย เขียนชู้ยอาจหาว่าขี้ปก คิดไปคิดมาก็รู้สึกว้า กึกมากหนักงมกมกหลงมกไหล ปลงเสียให้ตกเหมือนตอนอยู่ในคุก เมื่อรู้ว่าโดน ม.๑๗ และรอแบล็คมันท์ของ นายมู๋ จัยเจริญ หรือรอกองโจรจินค่อมมุนิสต์ภาคใต้มาดักชิงตัวไป เช่นกรณีของสื่อตีตรัฐมนตรีถูกยิงทั้งแถวบางเขนครึ่งกระโถนนี้เสียก็แล้วกัน

เริ่ม

สักสองเดือนก่อนวันเสาร์ที่ ๖ ตุลาคมนี้ เพื่อนคนหนึ่งบอกว่าจะมีการประชุมปรึกษาหารือกันเกี่ยวกับการเรียกร้องรัฐธรรมนูญขอให้ผมไปร่วมด้วย บังเอิญผมติดลอนจึงไปไม่ได้ เพียงแค่บอกเพื่อนไปว่าจะเอาอย่างไรก็บอกด้วยก็แล้วกัน หลังจากนั้นราวหนึ่งอาทิตย์ พรอคพวกก็ขอให้ไปคุยกับเพื่อนฝูงกันหน่อย เรื่องเดิมมันแหละ คราวนี้ไปได้ เจอคนรู้จักบ้าง ไม่รู้จักบ้างราว ๒๐ คน เป็นนักศึกษา นักหนังสือพิมพ์ อาจารย์และประชาชน ดัง ๆ กันมาแล้วทั้งนั้น

ตกกันไปตกกันมาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และวิธีการของกลุ่ม "เรียกร้องรัฐธรรมนูญ"

เดิมมีผู้เสนอวัตถุประสงค์ไว้สามประการคือ

- ๑) เรียกร้องให้ได้รับรัฐธรรมนูญมาโดยเร็ว
- ๒) พัททษรัฐธรรมนูญให้ถาวร
- ๓) ตั้งพรรคการเมือง

มีผู้คัดค้านข้อสามอยู่มาก จึงตัดออกไป เหลือเพียงสองข้อเท่านั้น

วิธีการคือ แสวงหาผู้มีศรัทธาในวัตถุประสงค์มาร่วมกันให้มาก โดยพยายามหาผู้มีอาชีพต่างๆกัน พอได้สักร้อยถึงสองร้อยคนก็ลงมือรณรงค์ ตั้งกลุ่มผู้ประสานงานขึ้นมาสัก ๑๐ ถึง ๑๕ คน เป็นแกนกลางประเภทหนึ่ง ที่เหลือเป็นประเภทที่สอง ว่างั้นเดอะ เครื่องมือที่ใช้มีเพียงสองทางคือ ปากคนกับปากกา เป็นทวารฉายเทความคิดเห็นออกมาให้ปรากฏแก่ประชาชน โดยสันติวิธี หลังจากนั้นก็คาดว่าจะมีผู้เห็นดีเห็นงามตามมาเป็นประเภทที่สามอย่างกว้างขวาง ยิ่งมีมากปากเท่าใดก็จะยิ่งปากมากเท่านั้น ส่งเสียงร้องประสานอย่างแข็งแรงแจนรัฐบาลเล่นช้ออยู่ยู่ค่อยไปไม่ได้ รัฐธรรมนูญก็จักคลอดออกมาโดยไม่มีเลือดตกยางออก

ในการพิทักษ์รัฐธรรมนูญนั้นก็ทำโดยสันติวิธี คือกระตุ้นให้ประชาชนได้สำนึกถึงความสำคัญความจำเป็นและความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิ เสรีภาพ ตลอดจนหน้าที่อันพึงมีต่อสังคม เมื่อทำการได้อย่างกว้างขวางทั่วประเทศแล้วก็เชื่อว่า ประชาชนจะรักและหวงแหนรัฐธรรมนูญ จะเลือกผู้แทนที่ดีเข้าไปทำหน้าที่ในรัฐสภา รัฐธรรมนูญก็จะมิอาจยุบผันขวัญย่นตลอดไป คั้นนั้น ผมเห็นชื่อร่วมกับพลพรรคโดยไม่ลังเลใจ

เหตุ

พูดไปก็เหมือนดัดจริต แต่ก็ต้องพูดโดยไม่ต้องดัดว่า ผมไม่เคยคิดและไม่เคยสนใจที่จะเป็นนักการเมืองมาแม้กระทั่งทุกวันนี้ ที่คิดตามข่าวคราว แสดงความคิดเห็น และวิพากษ์วิจารณ์ก็เพราะมันเกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ จะเรียกว่าเป็นฝาแฝดกันก็ยังได้ เมื่อผมสอนเศรษฐศาสตร์ ผมก็ต้องรู้เรื่องการเมืองพอสมควร มันก็เหมือนกับว่าผมรักและแต่งงานกับคนแฝดคนช่าย แล้วจะไม่ให้ผมรู้จักมักคุ้นสนิทสนมกับแฝดคนชวาได้อย่างไร ทั้ง ๆ ที่ผมไม่จำเป็นต้องแต่งงานกับหล่อนก็ได้เนี่ย

เวลาผมมองพฤติกรรมทางการเมืองนั้น ผมเอาพฤติกรรมทางเศรษฐกิจเข้ามาทาบแทบทุกกรณี อำนาจหน้าที่ทางการเมืองย่อมลกลดหล่นกันลงไป ขนาดกิจการของผู้ประกอบการทางเศรษฐกิจก็ย่อมใหญ่เล็กต่างกันไปเช่นกัน ผู้เผด็จการทางการเมืองก็คล้ายกับผู้ผูกขาดทางเศรษฐกิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้รับเลือกตั้งจากประชาชนในท้องถิ่น ผู้จัดการบริษัทห้างร้านโรงงานก็ได้รับเลือกตั้งมาจากผู้ถือหุ้นมาจากกิจการนั้น ผู้ครองอำนาจทางการเมืองมีความโน้มมน้ำที่จะรักษาตำแหน่งของตนให้ยาวนานฉันใด ผู้จัดการธุรกิจก็ประสงค์จะอยู่ในตำแหน่งนานฉันนั้น ผู้ส่วยอำนาจทางการเมืองนานก็โน้มมน้ำที่จะเป็นผู้เผด็จการ ในเมื่อคู่ต่อสู้ต่างก็มีयरระรอกไปที่ละคนสองคน ผู้จัดการธุรกิจก็เช่นกัน เมื่อนักคู่แข่งต่อสู้ที่ละบริษัท บริษัท ในที่สุดก็เป็นผู้ผูกขาดได้

ผู้เผด็จการเมื่อมีอำนาจทางการเมืองแล้วมักจะทำการผูกขาด ทางเศรษฐกิจควบคู่กัน
ไปเหมือนบางคนผู้เผด็จการกับ แผลคนขวาได้แล้วก็มักจะเผด็จสวาทกับแผลคน ซ้ายควบคู่กันไป
ยกเว้นแต่จะมีใครคว่ำเอาไปเสียก่อนเท่านั้นแหละ

การที่ผมชอบเอาการเมืองมาทาบกับการเศรษฐกิจนี้แหละ ทำให้หลายคนเข้าใจว่า
ผม “เล่น” การเมือง ในสมัยที่ผมร่วมทำวารสาร “ชาวบ้าน” จนถูกสั่งปิดไปนั้นมีเพื่อน
ฝูงตลอดจนครูบาอาจารย์หลายคนได้ทักท้วงผมอยู่ตลอดเวลา บางคนร้ายถึงขนาดหาว่าผม
เอาเศรษฐศาสตร์ไปเกลือกกลั้วกับการเมือง ทำให้เกิดราศีก้าวไปก็มี เวรกรรมอะไรอย่างนั้น

เมื่อผมแต่งงานกับเศรษฐศาสตร์ผมก็ต้องสนิทสนมกับการเมือง และนี่คือสาเหตุที่
ผมร่วมขบวนการเรียกร้องรัฐธรรมนูญละ

เมื่อ

ผมมีความเชื่อมั่นมานานแล้วว่า การที่ภาวะเศรษฐกิจจะมีเสถียรภาพนั้น ภาวะการ
เมืองจะต้องมีเสถียรภาพด้วย บ้านเมืองใดที่มีการปฏิวัติ รัฐประหารอยู่เป็นนิจสิน ภาวะ
เศรษฐกิจของบ้านเมืองนั้นก็ย่อมอลเวงปั่นป่วน ข้อเท็จจริงนี้ถูกจากประเทศใด ๆ ก็ได้ที่มี
ปรากฏการณ์ดังกล่าว รัฐบาลที่มีกำลังทหารกำบังก็อยู่ หากประสงค์จะทำการปฏิวัติหรือ
หรือรัฐประหารตนเองเพื่อเหตุผลใด ๆ ก็ตาม มักจะทำการก่อกวนให้เศรษฐกิจของประเทศ
ระส่ำระสาย แล้วอ้างเป็นสาเหตุขึ้นเสวยอำนาจ ดูตัวอย่างก่อนเกิดเหตุการณ์ในบ้านเราราว
นั้นก็แล้วกัน พ่อตัวพ่อตาถูกฆ่าถูกเขยให้มีอำนาจและหน้าที่ทำการรีดไถ กักตุน สารพัด ข้าว
วัสดุก่อสร้าง กระจาษ ฯลฯ จนภาวะตลาดอลเวงไปหมด ทั้งนี้เพื่อหาเหตุทำการปฏิวัติและ
ขจัดบางคนในคณะของตนออกไป หากทำสำเร็จก็จะได้เผด็จการเต็มขั้นทีเดียว แต่โชคไม่เข้า
ข้าง เหตุการณ์อย่างอื่นจึงเกิดขึ้นมาเสียก่อน ดังที่ทราบกันดีอยู่แล้ว

ผล

หลังจากที่ผมได้เซ็นชื่อร่วมขบวนการแล้วก็ได้ร่วมประชุมปรึกษาหารือกับพรรคพวก
อีกสองสามคน เมื่อวันศุกร์ที่ ๕ ตุลาคม มีการนัดแถลงข่าวแก่นักหนังสือพิมพ์ ผมไม่ได้ไปร่วม
เพราะไม่มีใครชอบให้สัมภาษณ์อยู่แล้ว ก่อนหน้านั้นคืนหนึ่งก็ประชุมนัดหมายมีการแจกเอกสาร
ผมตั้งใจจะมาร่วม

และเมื่อถึงวันเสาร์ที่ ๖ ตุลาคม ผมตื่นแต่เช้าเตรียมเนื้อเตรียมตัวมาแจกอย่างเต็มที่
ที่ เลือกกางเกงที่หลวม ๆ หน่อย เสื้อมือข้อมและรองเท้ายางผ้าใบ ทั้งนี้เพื่อความจำเป็นต้อง
วิ่ง ก็จะมีใครสังเกตเห็นว่าผมจะพลัดไปบ้างก็ตาม

จากสนามหลวงไปบางลำพู แล้วไปประตูน้ำ ผมคิดว่าเมื่อแจกที่ประตูน้ำแล้วก็จะ
เสกกลับบ้าน ไม่คิดจะไปต่อที่สยามสแควร์กับพรรคพวกละ

ผมไม่มีโอกาสได้วิ่งและไม่ได้ออกบ้านตามทีคิดเอาไว้ ผมเพียงแต่เดินไปขึ้นรถผม
เอง โดยมีตำรวจนาบข้างแล้วไปสันติบาล ตำรวจขอ “เช็ชู่” ผมไป

อันที่จริงตอนอยู่ประตูน้ำนั้น ผมเดินแจกเลยบ้อมตำรวจที่หัวโค้งนั้นไปแล้ว แต่
เอกสารหมดจึงวกกลับมาเพื่อใครมีเอกสารเหลือจะได้ขอแบ่งไปบ้าง รถที่ไปเอาเอกสารมาถึง
และจอดใกล้ ๆ บ้อมพอดี กลางถนนก็กำลังไล่ “จับ” กันได้และ “หัว” มาที่บ้อมพอดี

ก็พอดีอีกนั่นแหละ ทีตำรวจแหงหน้ามาเห็นหน้าผม ท่าต่อตาหมาประสานกันอย่าง
จ่งหน้า แล้วเราก็ไม่มีวันที่เราจะพราจากกัน

เศรษฐกิจหรือการเมือง

พ.ต.ท. หม่อมใหญ่ รุ่งสรวรท์ แห่งสันติบาลกอง ๒ ทำการสอบสวนผมราว ๒ ชั่วโมงเศษ
ตอนหนึ่งของการสอบสวน เรามึปัญหาที่ไม่เข้าใจกันว่าอะไรเป็นเหตุผลทางเศรษฐกิจ
หรือทางการเมือง นายตำรวจผู้นั้นยกตัวอย่างของการหยุดงานของพวกกรรมกรมากกว่า เป็นเรื่อง
ของการเมือง เพราะก่อให้เกิดความโกลาหลปั่นป่วน ผมได้ว่าเป็นเรื่องของเศรษฐกิจ กรรมกรต้อง
การมีชีวิตดีขึ้น

ความขัดแย้งมีอยู่เสมอแหละ

ปัญหา

ผลที่เกิดจากเหตุเพียงนี้ทีเดียว เป็นอย่างไรนั้นก็รู้กันดีอยู่แล้ว ผู้เสียชีวิตได้สูญเสีย
ไปร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่ละเมื่อเทียบจำนวนกับคนทั้งประเทศย่อมเป็นเพียงนิดเดียว เราได้อะไร
มาและจะอยู่ต่อไปได้นานอีกสักเท่าใด จะมีอะไรประกันได้ว่า จะไม่มีใครมาทำลายสิ่งที่พวกเรา
กำลังจะก่อสร้าง

ความสามัคคี ความเข้าใจซึ่งกันและกันอาจช่วยมิให้สิ่งเลวร้ายเกิดขึ้นมาได้